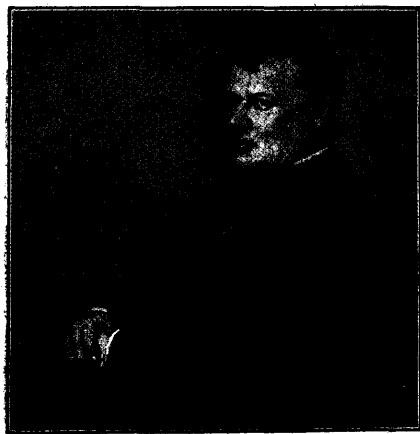

Katolsk Biskop Dr. Alexander Giesswein
i Ornat.

tionale Hovedkontor vil blive anlagt. Man antager, at denne Sum vil være tilstrækkelig til at drive det for i de første to Aar, hvorefter den næste Kongres, der antagelig afholdes i Berlin i 1915, skal træffe nærmere Bestemmelse med Hensyn til Fremtiden.

Efter Kongressen deltog mange af Gæsterne i de Udflugter, der var planlagt til forskellige Dele af det interessante Ungarn. Navnlig var en Rundrejse for at bese de større Byers *Stats-Børneasyls*, der er noget, Ungarn med Rette kan være stolt af, meget vellykket. Den tjente to Formaal, idet der samtidig ved store offentlige Møder og

Festligheder agiteredes kraftigt for Kvindevalgretten, hvorved Kongressens Idé og Aand jo bares ud til Tusinder, for hvem det havde været umuligt at komme til Hovedstaden.

Som Kongres-Emblem modtog de Delegerede en forgyldt Brosche, der bestaar af vort internationale Kvindevalgretsemlen omgivet af en tæt Krans af de berømte ungarske Bjergstene og Perler. Dette smukke Emblem vil i kommende Aar være en synlig og kær Erintring om den storstilede Gæstfrihed og inderlige Hjertelighed, hvormed Ungarn og de ungarske Kvindevalgretstilhængere kom os i Møde. Det vil fremkalde uforglemmelige Minder om den store Sag, som i Aar samlede et lykkeligt Mindretal ved Donaus Bredder, og som ikke er nogen national Sag, som et enkelt Land kan bryste sig af, men en mægtig international Bevægelse, som vi alle skylder vort Arbejde. Man bør i de forskellige Lande huske, at hver nok saa lille en Efterladenhed, hver nok saa lille et Arbejde betyder et minus eller plus paa det Regnskab, der aflægges hvert andet Aar om *hele Verdens Kvindevalgretsbevægelse og for hele Verdens Øjne*.

Th. D.

Parlamentsbygningen i Budapest ved Donau.

Bøger.

—o—

O. Thyregod: *Præstens Søn*. (Gyldendal).

I »Præstens Søn« fortælles et Hjem skjulte Tragedie. Emnet er i sig selv gribende, og delvis er det lykkedes Forfatteren at gøre det le-

vende gennem sin Skildring. Han viser os en Familie, som knuges af en tung Skæbne, — Faderens ubetvingelige Hang til Drik, — en Moder, som helt modigt værner dette Hjem, en Søkendeflok, der under det fælles Tryk knyttes sammen med et sjældent fast og inderligt Baand. Man ser selve Ulykken blive

den Jordbund, hvorefter Hjemmets bedste Kræfter, selvforglemmende Opoffelse og Kærlighed, blomstrer frem. Det er smukt følt og fortalt. Men Bogen tynges af en altfor stor Bredde, og det er ikke ret lykkedes Forf. at gribe det levende Talesprog, forskelligt betonet i de forskellige Personers Mund. Kunstnerisk Begrænsning og den enkle klare Form, som hæver almindelig Skildring op i Digtningens Verden har Forf. endnu ikke naaet i denne sin først Fortælling.

C. M.

Hilda Sachs: *Den svarta domen*. (Wahlström & Widstrand. Stockholm).

Dette Skrift er i første Række en Appel til den offentlige Mening i vort Naboland Sverrig, hvor Spørgsmaal om Prostitutionens Afskaffelse for Tiden staar paa Dagsordenen.

Med indgaaende Kendskab til Sagen søger Forf. at belyse denne særlige Del af »Verden, som Manden har indrettet den«, og hun hæver med Styrke, at den hidtidige Ordning er en Krænkelse, der vises hele Kvindekønnet, og en Uretfærdighed uden Sidestykke paa noget andet Omraade mod en Skare elendige Mændenesker. Den sanitære Betryggelse, hvormed Systemet gerne forsvares, forekommer hende uden nævneværdig Betydning, saa længe det kun er den ene af Parterne i Sagen, Kvinderne, som overvaages, medens den anden Part, Mændene, frit og uanstøvet har Lov at bære Smitten ind i Familierne. Med dyb Forstaaelse skildres de forvildede unge Kvinders Lod fra de første Skridt, som ofte gøres halvt i Blinde og tvungne af Nød, gennem alle Faser af Kontrol, Hospital og Fængsel ud i haabløs Selvopgivelse, og Forf. paakalder alle Kvinders Søstersind lige overfor disse Ulykkelige, der er stillet udenfor Samfundets almindelige Love.

Hier i Landet stiller Forholdene sig jo væsentlig anderledes, fordi det umoralske lovhjemlede System her er afskaffet, men ved at læse dette kyndige og varmhjertede Indlæg i et Spørgsmaal, der som dette i høj Grad vedkommer alle Kvinder, føler man ret, hvormeget Arbejde der endnu er tilbage at gøre paa disse Omraader. Her er en Samfundskraft som trænger til sin Radiumskur, og disse Forhold maa for Kvinderne være en vægtig Grund til at kæmpe for deres berettigede Indflydelse paa Fremtidens Lovgivning.

C. M.